

שם השיעור - מור"ק - עומר סואעד

משך: 30-45 דקות

מטרות העל:

- חיזוק תחושת השייכות לחברה הישראלית דרך מורשת משותפת
- חיזוק החיבור ללוחמים מהכפר ומהשבט
- שימור מפעל ההנצחה בכפר

מטרות ביניים: עידוד שיח פתוח עם החניכים, יצירת עניין בתפקידי לוחמה

דגשים: לשאול שאלות, לתת לחניכים לשתף ידע אישי (הם בני משפחה/שבט של הנופל וסביר שיש להם היכרות קודמת).

מערך השיעור:

שלב	תוכן
פתיחה	אופציה 1 - לכיתות מתקדמות שמש אסוציאציות: כתבו על הלוח/הניחו על הרצפה פתק עם המילה "יחד". שאלו את התלמידים מה זה אומר מבחינתם ורשמו בקצרה בסמוך למילה. (אפשר גם שהתלמידים ירשמו על פתקים ויניחו על הרצפה סביב המילה). אופציה 2 - לכיתות נמוכות ציר הסכמה: העמידו את התלמידים בשורה והקריאו היגדים. תלמיד שמסכים ייקח צעד קדימה, תלמיד שלא מסכים יישאר במקום. אפשרו לתלמידים לדון ביניהם. • חשוב לי להכיר אנשים חדשים. • אני חושב שלהכיר אנשים שונים ממני זה קשה. • אני מרגיש שאכפת לי מאנשים אחרים.

חלק א' – מי היה עומר סואעד

הקראה בעברית פשוטה:

עומר סואעד היה נהג בט"ש.

עומר בחר להתנדב לצבא וללכת בעקבות רבים מהשבט שלו שבחרו בשירות קרבי ומשמעותי.

הוא היה צנוע ואהוב על הבריות, ותמיד מיהר להתנדב לעזור לכל. עומר היה נגן מקצועי בחליל רועים, ורקדן דבקה. הוא היה מופיע באופן קבוע בשמחות בכפרי הסביבה, ואף ייצג את ישראל בפסטיבלים בחו"ל. עומר הותיר אחריו אישה ושני ילדים.

חלק ב' – סקירת המקרה

נסביר:

בבוקר שבת, ה-7/10/2000, יצא סיור של צה"ל בגזרת הר דב. בג'פ המסייר שלושה חיילים - סמ"ר עדי אביטן, לוחם ומתפעל מאג, סמ"ר בני אברהם, מפקד הסיור, וסמ"ר עומר סואעד, נהג הג'פ.

בשעה 12:30 בערך, הם נקראו לאזור בגדר המערכת בו התקבלו ידיעות על הפגנות של אנשי חיזבאללה. דקות ספורות לאחר מכן, הופעלו מטעני חבלה על הג'פ והחיילים שנפגעו מהמטענים נחטפו ממנו ללבנון.

נצפה בסרטון (1:14 עד 2:30):

תיעוד חטיפת חיילי צה"ל- הר דב 07.10.2000, באדיבות חדשות ערוץ 10

ב-2 בנובמבר, 2001, על סמך מידע מודיעיני שהתקבל, הכריז צה"ל על שלושת החיילים החטופים כחללים שמקום קבורתם לא נודע.

משפחותיהם של עדי ובני ישבו שבעה - אך משפחתו של עומר לא קיבלה את ההחלטה. לפי דת האסלאם, דרושים שני עדים שראו את הגופה או את מקום הקבר בשביל לאמת את דבר המוות. חוסר הוודאות של המשפחה נמשך 1,210 ימים.

ב-29/1/2004, בוצעה עסקת חילופי שבויים. עומר, עדי ובני שבו הביתה לקבורה. עומר נקבר בבית העלמין בכפר שלו, סלמה, בטקס צבאי כשהמוני אנשים מלווים אותו בדרכו האחרונה. רבים הגיעו לאוהל האבלים של המשפחה, וביניהם משפחותיהם של עדי ובני שהתאבלו על ילדיהם כבר בשנת 2001. רק לאחר שנים רבות של מאבק, הוקמה בכפר

סלמה אנדרטה לזכר שלושת הבנים - עומר סואעד, בן הכפר, עדי אביטן ובני אברהם.	
המדריך/ה מסכמת: הסיפור של עומר סואעד אינו רק סיפור מורשת קרב. הוא סיפור על אחדות, שותפות לנשק, שותפות גורל. רבים מבני משפחתו בוחרים להמשיך בדרכו - הם בוחרים לקרב בין חלקי העם, ולהמשיך לכתוב את הסיפור המשותף של שותפות לנשק ולגורל. בשנת 2015, השתתף אביו בכנס למען עתיד יהודי-ערבי משותף - בטקס "מוזיקה מחברת אנשים", ובו הוא ממשיך את המסורת ומנגן בחליל רועים לקהל מעורב, יהודי וערבי. צופים בסרטון לסיכום: צועדים יחד לעתיד משותף - אבו עומר סואעד שאלת סיום (לבחירה): מה לקחתם מהשיעור?	סיכום

עזרים:

- תמונות של שלושת החיילים
- תמונה של עומר סואעד
- תמונה של חליל רועים
- כיתה עם מקום לזוז
- לוח/פתקים (אופציונלי)